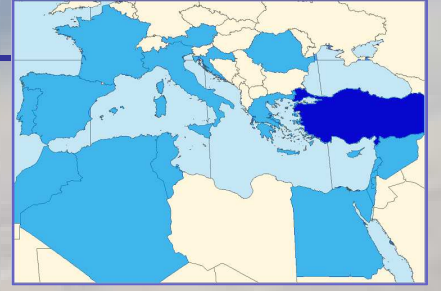

Türkiye

Gediz Havzası

Son on yılda, Türkiye'nin batısında yer alan Gediz havzası oldukça önemli bir değişim yaşamıştır. 1989-1994 yılları arasındaki şiddetli kuraklık dönemi ile başlayan bu değişim, artan evsel ve endüstriyel ihtiyaçlar nedeni ile gün geçtikçe daha da tehlikeli boyutlara ulaşmıştır.

Söz konusu **kuraklık sürecinde**, kritik yaz dönemindeki sulamalar ve **geri dönen sularda** ani **azalmalar meydana gelmiş**; **su kalitesi** havzanın özellikle mansap kısımlarında bozulmaya başlamış ve bunun sonucu olarak da kırsal yerleşimlerden şikayetler gelmeye başlamıştır. Aynı zamanda, Gediz Deltasındaki önemli **sulak alanlarda** kuş popülasyonlarında azalma ve tür çeşitliliğinde düşüş şeklinde yaygın sorunlar gündeme gelmiştir.

Gediz Havzasındaki **su kullanıcıları** ve ilgili su kullanımları **beş ana gurupta** ele alınabilir. Bunlara ilaveten, su kullanıcısı olmayan ancak Gediz Havzası su yönetiminde söz sahibi olan DSİ (Çevre ve Orman Bakanlığı) gibi Devlet kurumları da havzada önemli bir rol oynamaktadır. Buradaki sorun, DSİ'nin uzun yıllardır **su tahsisi** konusunda söz sahibi tek kurum olmasına rağmen, son yıllarda yeni aktörlerin (kurumların) ortaya çıkması, bu kurumların havza yönetiminde söz sahibi olmak istemeleri ve su tahsisi görevinin DSİ'ye yasal sorumluluk olarak değil, zımnen verildiğini iddia etmeleridir. Halihazırda havzada söz sahibi olan kuruluşların görev ve sorumluluk alanları çoğunlukla birbiriyle çakışmakta ve kurumlar arası ihtilaflar ortaya çıkmaktadır. Bu da hem kurumsal hem de yasal yönden önemli bir problemdir.

Su kirliliği konusunda da benzer durum yaşanmaktadır. Buradaki sorun da ilgili **çok sayıda yasa ve yönetmelik** bulunması, yönetmeliklerin konuya farklı bakış açılarından yaklaşmaları, birbirleriyle koordinasyonu zayıf olan **çok sayıda aktörün** mevcudiyetidir.

Anahtar Kelimeler: Sulak Alan, İhtilaflar, Çelişen Yasalar

İlgili yayınlar: NOSTRUM-DSS Türkiye Ulusal Raporu
<http://www.nostrum-dss.eu>

(Home » Final products » Case studies Leaflets)

İletişim: SUMER - Su Kaynakları Yönetimi ve Su Kaynaklı Doğal Afetlerin Kontrolü Araştırma ve Uygulama Merkezi, Dokuz Eylül Üniversitesi <http://www.deu.edu.tr/DEUWeb/English/>

Örneğin; su kirliliği kontrolü 3 farklı bakanlığın sorumluluğunda bulunmaktadır: Çevre ve Orman Bakanlığı, standartları ihlal eden kuruluşları araştırıp, bunları yerel yönetimlere bildirirken; DSİ su kalitesi gözlemleri yapmaktadır. Daha sonra, yerel yönetici (İç İşleri Bakanlığı) suç işleyenlere ceza kesmekte ve bedelleri çevre sektörüne geri dönmeyecek şekilde, Maliye Bakanlığı tarafından toplanmaktadır.

Türkiye'deki Karar Destek Sistemleri (KDS) araç ve yaklaşımları

Türkiye'de su kaynakları ile ilgili temel kuruluşlar, su yönetiminde KDS araçlarının kullanımı konusunda ağır kalmaktadırlar. Bunun bir nedeni de bu kuruluşlar ile araştırma kuruluşları arasındaki işbirliğinin zayıf olmasıdır.

Buna rağmen son 2-3 yıl içinde, bu kuruluşlar KDS araçlarına başvurmaya başlamışlar; ancak karar verme sürecinde KDS'yi verimli ve etkin biçimde değerlendirememişlerdir. Bu durum da konuyla ilgili kapasite geliştirilmesine ve kullanıcı eğitimlerine büyük ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır.

